

KINO

Špageti -western

Zdaj, ko je za nami domači velefilm UŽIŠKA REPUBLIKA, ki je doživel v prenovljenem šišenskem kinematografu svojo slovesno (tudi slovensko) premiero ob prisotnosti najvišjih družbenopolitičnih osebnosti in nekaterih ustvarjalcev filma (režiser Zika Mitrovič ter trije glavni igralci: Boris Buzančič, Božidarka Frajt-Gregorič in Neda Arnerič), ko je za nami tudi drugi, nič manj zanimiv domači partizansko-akcijski film RDEČI UDAR (Rudarska četa) Predraga Goluboviča z Batom Živojinovičem, Borisom Dvornikom in Bertom Sotlarjem — zdaj lahko tudi nakažemo filmski spored, ki ga boste v kinu Šiška videli do konca letošnjega leta.

POLICIJSKA ZNAČKA 373 je ameriška kriminalka režiserja Howarda W. Kocha. Film pripoveduje zgodbo odpuščenega policista Eddieja Ryana, ki se zaposli v nekem baru. Lepega dne pa so gangsterji zverinsko ubili njegovega najboljšega prijatelja in Ryan se odloči, da bo osebno poiskal morilca in maščeval prijateljevo smrt.

Italijanska kavbojka IME MU JE TRINITA je pravzaprav film, ki predstavlja neko novo zvrst tako imenovanega »špageti-westerna«; precej manj je krvavega nasilja in nič kaj okusnih scen s paradižnikovo mezgo, zato pa veliko pretepanja, toda brez hujših posledic. V bistvu torej komedija, ki jo »nosita« zdaj že skoraj neločljivo povezana Terence Hill in Bud Spencer. Naivno, nedolžno-bedašto, a za nezahtevnega in sprostitve željnega gledalca prijetno razvedrilo.

Isto velja — seveda še v večji meri — za hongkonški barvni film V ZMAJEVEM GNEZDU, ki je od začetka do konca en sam vselej in povsod zmagujoči in trenutno tudi zelo aktualen karate, s katerim mladi in nadebudni Li, ko pride v »zmajevo gnezdo«, premaga debesedno skoraj vso armado svojih sovražnikov.

Za zaključek pa še vojni film OD ARDENOV DO PEKLA, ki predstavlja zgodbo iz pomladi 1945, ko trije Američani zbeže iz nemškega koncentracijskega taborišča.

ZLATA POROKA V PRESKI

„Najhuje je bilo med vojno!“

V Preski pri Medvodah sta pred dnevi praznovala zlato poroko Alojz Bergant, rojen 18. junija 1900, in Marija, rojena 8. januarja 1903. Spoznala sta se na gasilski veselici v Valburgi, kjer je doma Marija, in 6. oktobra 1924 sta se poročila.

V zakonu se jima je rodilo sedem otrok: trije sinovi in štiri hčere, od katerih je en fant umrl kmalu po rojstvu. Vedno sta se težko prebijala skozi življenje. Oče Alojz je bil celih trideset let kurjač v tovarni celuloze. Toda njegov zaslužek je bil premajhen za preživljanje številne družine, zato je doma tudi čevljaril. Mati Marija pa je šivala in pletla, da so bili otroci toplo oblečeni.

»Najhuje je bilo med vojno, ko so nas leta 1944 izselili v taborišče Bad Tölz. Tam sem rodila hči Marjetko. Domov smo se morali vrniti peš in to me je tako izčrpalo, da sem bila dalj časa bolehnja,« je s solzami v očeh pripovedovala mati Marija.

Na slavlju ob zlati poroki ni bilo vseh otrok, saj so razkropljeni po svetu in Mariji je hudo, ko se spomni tega. Toda, uteho si najde v delu, saj še vedno plete, kvačka in šiva. Očetova pokojnina ni kdovekako velika, zato je vsak dinar dobrodošel. Dom je lepo urejen, poln rož, ki so Mariji druga ljubezen.

Še mnoga leta, zlatoporočenca!

Tekst in foto: Franci Rozman

MA **LO** **RS** **mal** **CE**

Iz neznansko zaupnih virov smo izvedeli, da v Crveni zastavi pripravljajo nov model ljudskega vozila, ki sicer ne bo tako lep in popoln, kot v reklami za stoenko trdi Aleksander Čolnik, bo pa zato prilagojen našim cestam in žepu. Ker so se lastniki prejšnjih ljudskih avtomobilov vedno pritoževali nad pomanjkanjem rezervnih delov, so zato v Crveni zastavi tokrat še pred samo predstavitvijo novega modela vnaprej izdelali primerno količino rezervnih delov, tako da vsaj s te strani ne bo nobenih težav.

**pohištvo
za dom in opremo**

TAPO

celovška 317
telefon 53 685